

paa, nemlig den Tjenestemandsoordning og den Tjenestemandslønning, vi nu har, bevægende sig efter Pristallet, saaledes at alt, hvad der faar Indflydelse paa Pristallet, naturligvis ogsaa faar Indflydelse paa Tjenestemandslønningerne, men uden at der, hverken under den ene eller den anden Betingelse, skal foretages Nedskæringer, bortset fra dem, der følger af Nedgangen i Prisniveauet.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard fremsatte en Udtalelse om, at man burde nedlægge nogle af de mest kostbare Statskoler. Det er naturligvis ikke min Opgave at beskæftige mig med dette Spørgsmaal, men jeg vil dog gerne sige til det ærede Medlem, at hvis nogle af disse kostbare Statsskoler skal nedlægges, saa maatte det blive de to nye Skoler, som det tidligere Ministerium har ladet opføre i Randers og Viborg, det er nemlig de mest kostbare Statsskoler, der findes i vort Land. Men det vilde dog være en underlig Politik, at det forrige Ministerium opbygger disse kostbare Statsskoler til 2 Mill. Kr. hver, og naar man saa er færdig med dem, saa siger man: Skal vi saa ikke nedlægge dem igen, for nu er de blevet for kostbare. Jeg skal indrømme, at de er overordentlig kostbare, og de burde ikke have været saa kostbare, men det er uforsigtigt, synes jeg, af Venstrepartiet at tale om kostbare Statsskoler, saa længe vi kan huske Forholdet vedrørende Statsskolerne i Viborg og Randers, med Hensyn til hvilke det forrige Ministerium har Ansvaret for, at de blev saa dyre, som de blev.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard tvivlede om, at Ministeriet vilde yde tilstrækkelig Hjælp til Forslag om Nedsikring paa Finansloven, altsaa teknisk Hjælp. Jeg kan tilsige det ærede Medlem enhver Bistand i saa Henseende, ethvert Forslag han ønsker at fremsætte, det være sig Forslag, vi ikke kan tiltræde, eller Forslag, vi kunde gaa med til, skal der blive ydet Hjælp til Udarbejdelsen af. Det ærede Medlem maa paa ingen Maade tro, at han kan unddrage sig for at stille sine Forslag ved at antyde, at han ikke kan faa den nødvendige Hjælp af Ministeriet. Ministeriet er fuldstændig til Raadighed for det ærede Medlem, hvilke Forslag han end skulde finde paa at stille. Det vil altsaa sige, at naar det ærede Medlem og hans Parti ikke stiller Forslag, skyldes det ikke Ministeriet, men Venstrepartiet.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel spurgte, hvorfor der var blevet Balance paa Regnskabet. Ja, jeg kunde næsten fristes til at

sige, at det er, fordi Beløbene paa Indtægtsiden er større, end de er paa Udgiftsiden. Det ærede Medlem spurgte, om der vilde være blevet Balance, hvis Indtægten havde været mindre. Nej, det vilde der ikke blive, hvis man tager nogle Millioner bort af Indtægten, medmindre man samtidig faar nogle Nedsættelser paa Udgiftsiden. Det maa være en kendt Sag for alle, der beskæftiger sig med disse Forhold, at der altid vil være Punkter paa Indtægts- og Udgiftsiden, som forandres, saa at man ikke paa Forhaand kan beregne, om disse Ting balancerer. Det ærede Medlem mente, at Indtægtskatten var særlig stor, fordi der var indført en ny Indbetalingsmaade i København. Det er ogsaa rigtigt. Paa den anden Side findes der paa Landbrugsministeriets Budget en 7 Mill. Kr.'s Udgift til Mund- og Klovesygens Bekæmpelse. Det er en Udgift, man ikke plejer at regne med hvert Aar. Der kan altsaa findes Poster paa begge Sider af Statsregnskabet, som er Udtryk for ekstraordinære Forhold, det vil der være paa ethvert Regnskab. Men altsaa Balancen, Overskuddet, er til Stede, jeg gaar ud fra, det er den Omstændighed, der bedrøver det ærede Medlem, der ogsaa hører til dem, der har ment, at en socialdemokratisk Regering vilde føre Landet ud i et forfærdeligt økonomisk Uføre. Det ærede Medlem omtalte ogsaa Nedsættelse af Statsgælden og mente, det var ingen Kunst at nedsætte Statsgælden, naar man har Midler dertil. Det er det heller ikke, men det er dog en Kendsgerning, at det er noget, der ikke er gjort tidligere, saa hvis det ikke er nogen Kunst, er det dog mærkeligt, at man ikke tidligere har fundet paa det; det lyder lidt underligt. Jeg kommer til at tænke paa en bekendt Vælgermødeanekdote om den Mand, der sagde til sin Modstander: Det er ingen Sag at sige Vittigheder! hvortil Modstanderen svarede: Sig en! Naar det ikke er nogen Kunst at afbetale Statsgæld, hvorfor er man saa ikke kommet ind paa det tidligere. Pengene tilvejebringes ved Hjælp af Skatter og Afgifter. Ja, hvorledes skulde Indtægterne komme paa anden Maade, Staten har ingen anden Mulighed for at skaffe sig Indtægter end gennem Skatter og Afgifter.

Naar jeg nævner Vælgermødeanekdoten, er jeg klar over, at det ikke var det ærede Medlem Hr. Pürschel, der havde sagt, at det var ingen Kunst at sige Vittigheder, for man ved, at det ærede Medlem ustandselig i denne Sal og mange andre Steder øver sig i at naa frem i denne Kunst, og disse Øvelser er naturligvis ikke alle sam-